

Ter

NYA GA

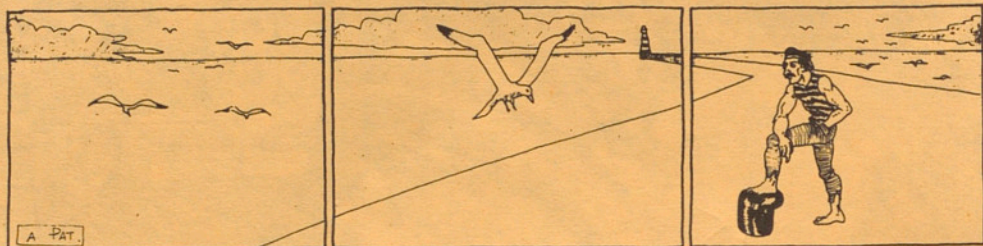
La moguda dels avisats

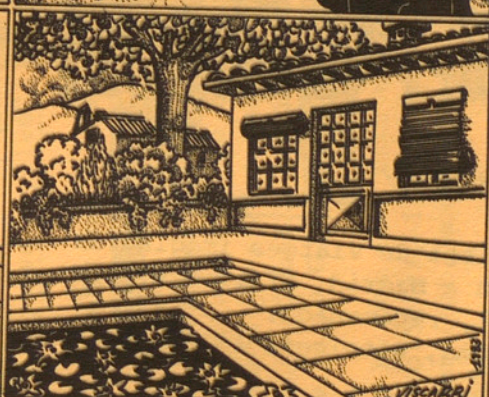
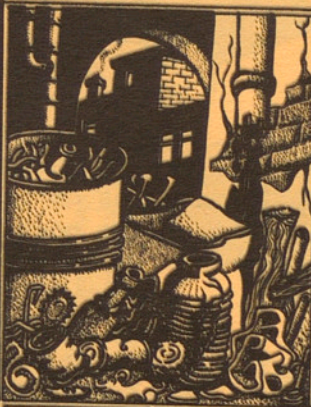
QUE ETS DE LA BROMA ?

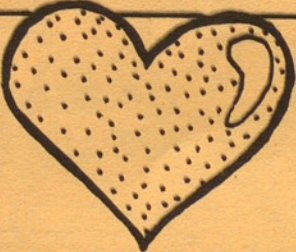

QUE ETS DE LA BROMA ?

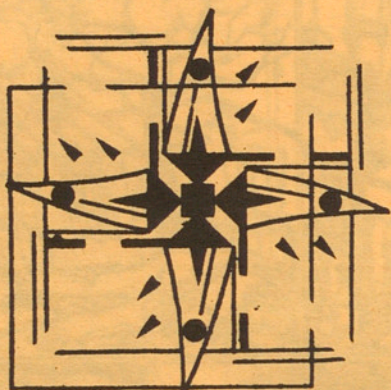
KHI
EL MAG

I

L'ARLOT
LA REVISTA DE LA HISTORIETA GRÀFICA CATALANA · 1

estratègies

comissariat

"El pirata...

i la mandràgora."

Revista de viatges imaginaris feta a Madrid. Si llegiu espanyol, recomanada.
Cinema, mitologia 1830-1950.

Revista de gran interès

De gran interès és "El Gual Permanent", revista de Granollers. De gran interès per als interessats que volen felicitar calorosament els redactors.

Un gran avisat

El misteriós Artur Cravan és una troballa de Carles H. Mor i Rosa R. que ha estat objecte de celebració.

Figura que va ser un genial roda soques que va embolicar les pistes de la seva vida de tal manera que només se'n tenen tènues rastres hipotètics. Així sí, tot i ser un artista, el més complet, va aconseguir de no deixar obra mercadejable als carronyers de les avantguardes. Només un gest abolit, estela encara enganyosa.

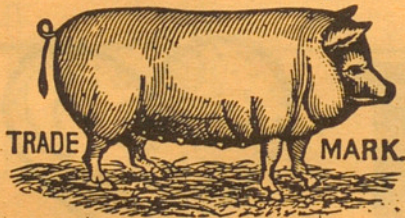
Doncs bé, aquest Irrecuperable pel seu bell voler va ser víctima d'un ampul·lós intent de recuperació enmig de l'Eixample, ell, el Fer!!

Només diré que cap al final d'una mena de cerimonial de la transgressió (tallar freixures crues, amb gilet, servir-les amb bimbo amb tomàquet) un avisat que hi era va sentir aquest intercanvi de rèpliques:

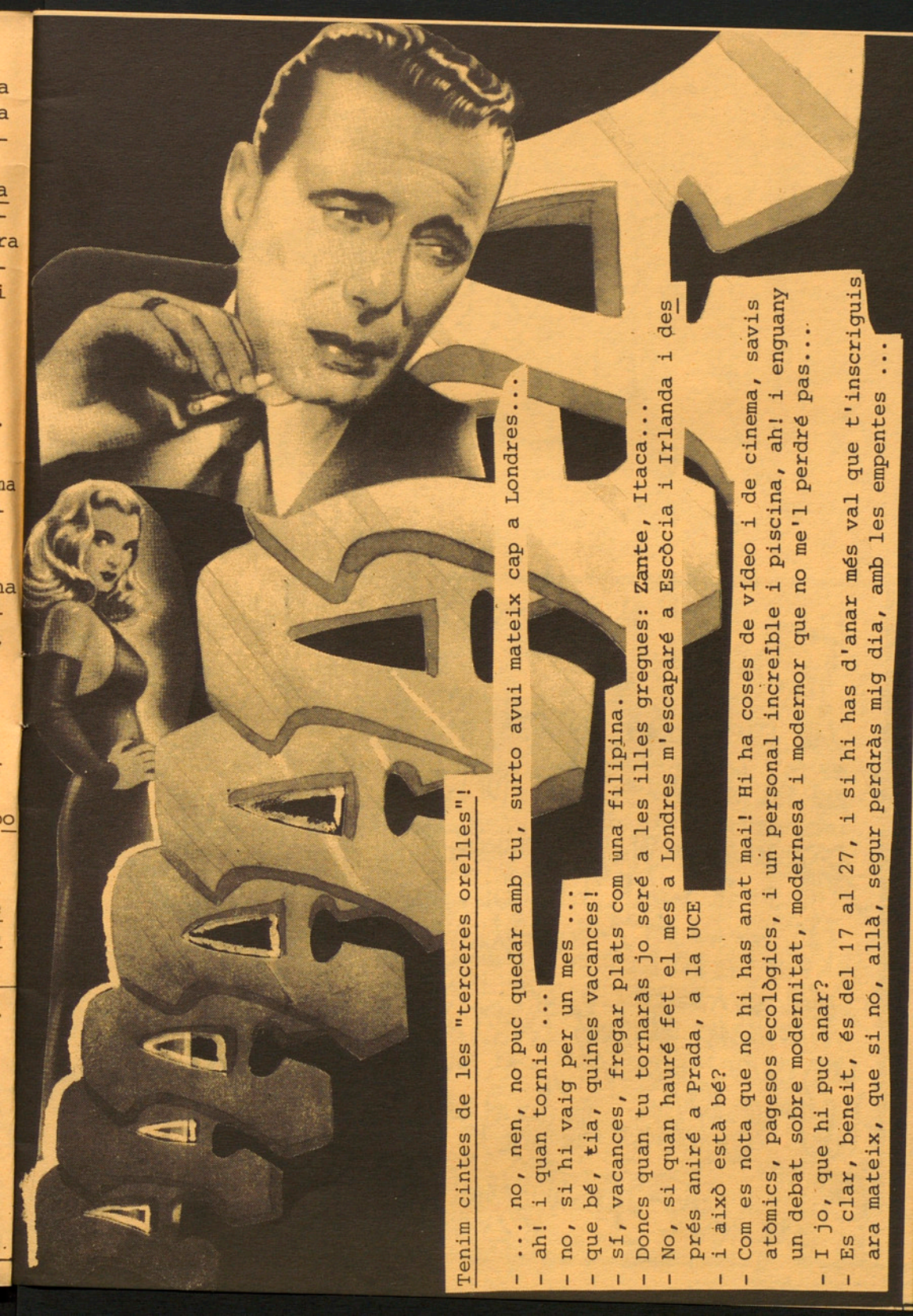
- Anem-ze'n, que haurem de pagar una hora més a la kanguru.
- Espera una mica, que és molt bo nic!.

Sobre A. Cravan, únic material vàlid, l'article del semiotècnic C. H. Mor a ARC VOL TAIC .

W. H. POPHAM & CO.
Refinadors de Llart pur.

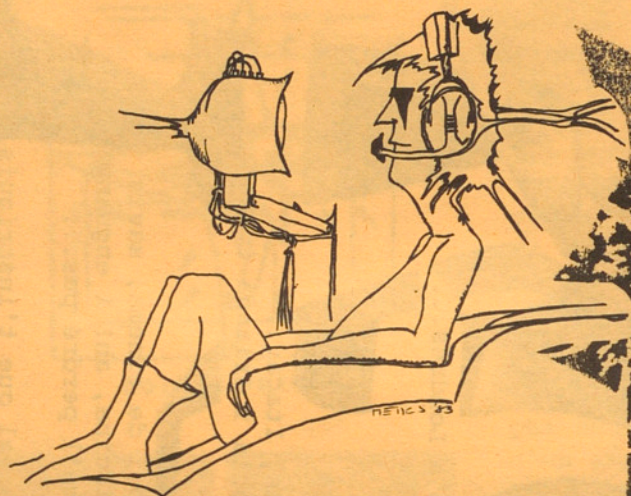

51 y 53 Front Street, NOVA YORK.

Tenim cintes de les "terceres orelles"!

- ... no, nen, no puc quedar amb tu, surto avui mateix cap a Londres...
- ah! i quan tornis ...
- no, si hi vaig per un mes ...
- que bé, tia, quines vacances!
- sí, vacances, fregar plats com una filipina.
- Doncs quan tu tornaràs jo seré a les illes gregues: Zante, Itaca...
- No, si quan hauré fet el mes a Londres m'escaparé a Escòcia i Irlanda i després aniré a Prada, a la UCE
- i això està bé?
- Com es nota que no hi has anat mai! Hi ha coses de vídeo i de cinema, savis atòmics, pagesos ecològics, i un personal increïble i piscina, ah! i enguany un debat sobre modernitat, modernesa i modernor que no me'l perdré pas...
- I jo, que hi puc anar?
- Es clar, beneit, és del 17 al 27, i si hi has d'anar més val que t'inscriguis ara mateix, que si no, allà, segur perdràs mig dia, amb les empentes ...

BORN IN XIXAX!

Admission
in the
beginning
is in the end

VOICES FROM UNITED NATIONS & illegal Radio KREWEZ
UNDER THE SEA.

Well, I was born IN XIXAX!

... ON MY MAMA ~~farm~~
My father WAS a junkie
UND WIR WURDE SEIT ORB.

MY BROTHER WAS a soldier. gunball.

BY THE WAR IN Vietnam.

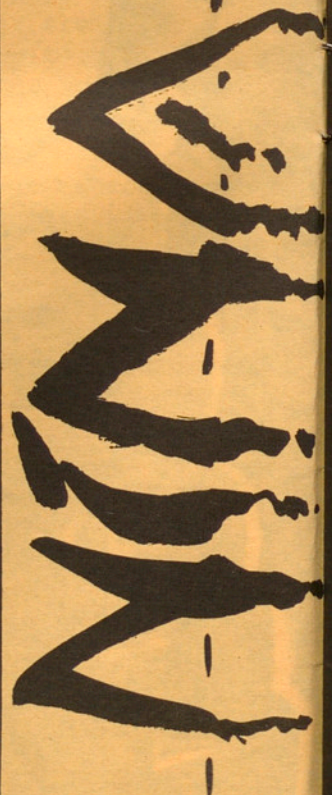
My uncle is a ~~spy~~ in the Soviet Union *
He knows that Mr. Brezhnev is planning a reunion.

Well it's A ~~SECRET~~ SECRET ... AUM... AUM... AUM...

NONONONOBODY understands EXCEPT YOU
UND einer TAKS sind wir free ... euhdi ... munde

Well One day we will be free
we will be free one

I believe
IN Jesus I preach it loud & STARK !!
Und Jacke ~~schneide~~ ... ass ... MIR. ~~... ..~~

teléfono

URBANO · INTERURBANO · INTERNACIONAL

Carregos
FORA !!!

SELECCION NACIONAL

Soci del Barça, no badis!

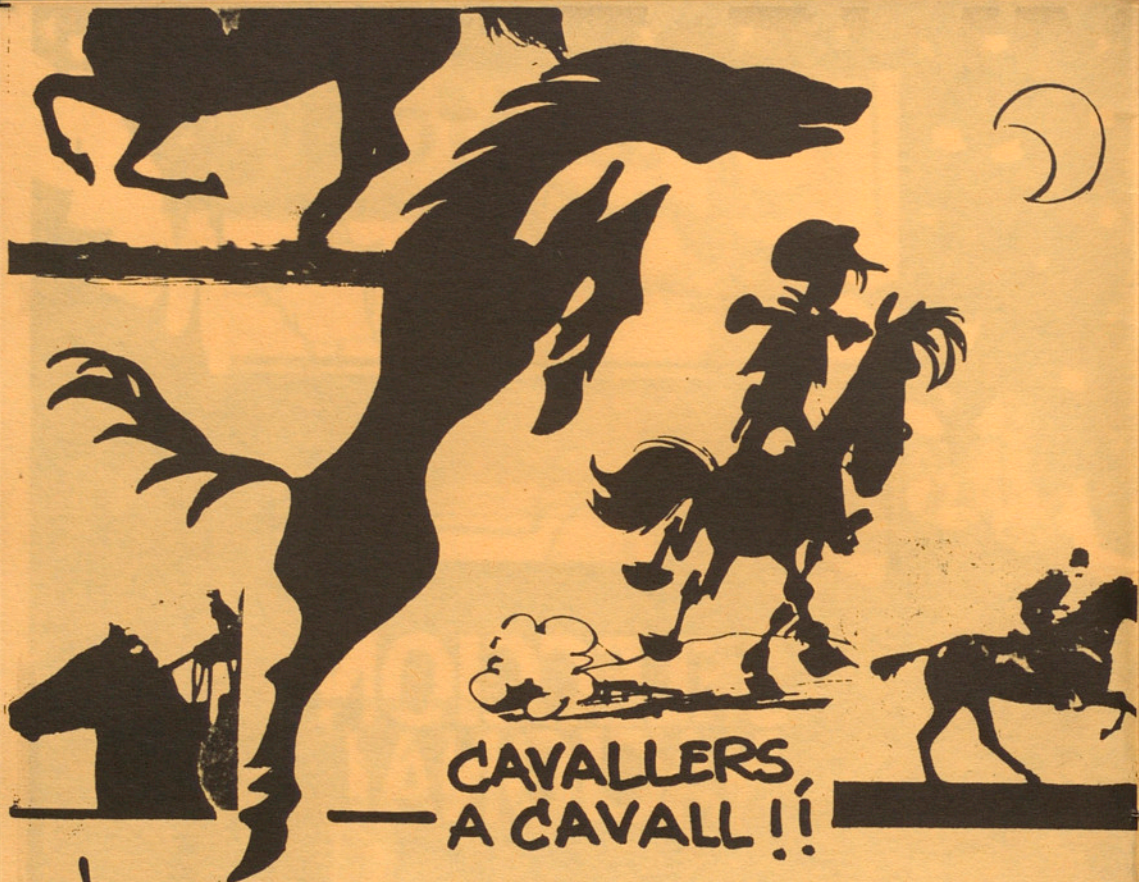
Isabel-Clara Simó, ex-directora de CANIGÓ és proposada com a Presidenta del Barça!.

El salvador dels JJ.FF.

Quan ja ens havíem desentès dels Jocs, per massa floridura, Ramon Barnils els ha retornat al bon temps que els trobadors etzibaven sirventosos de cavall estant.

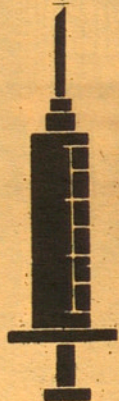

A la tardor sembla un fet que se celebrarà un torneig amb tots els ets i uts al Born de Barcelona.

Hi ha força cavallers engrescats: el Cavaller de la Mitja Lluna, el Cavaller Des Grioux, el Cavaller del Punt G, el del Gat Amagat, l'estrenu Cavaller Espèrcius, el Cavaller del Vellut Grutenc, el Cavaller del Roc Enrol i el Cavaller Negre, encara que ell diu que no, però és que vol presentar-se per sorpresa. Ja hi ha dues batalles a ultrança: una entre el que té per divisa "O tot o res" contra el que hi ostenta "Sempre més" i una altra entre el que proclama "Segons el vent, les veles" i el qui té per lema "Com més mar, més veles".

Gran expectació ha sollevat la proclamació de l'Encontre amb Pacte TDM (Total Destrucció Mútua) entre el Cavaller Sense Fe i la Dama Sens Mercè.

L'octubre publicarem una tria de les primeres lletres de batalla.

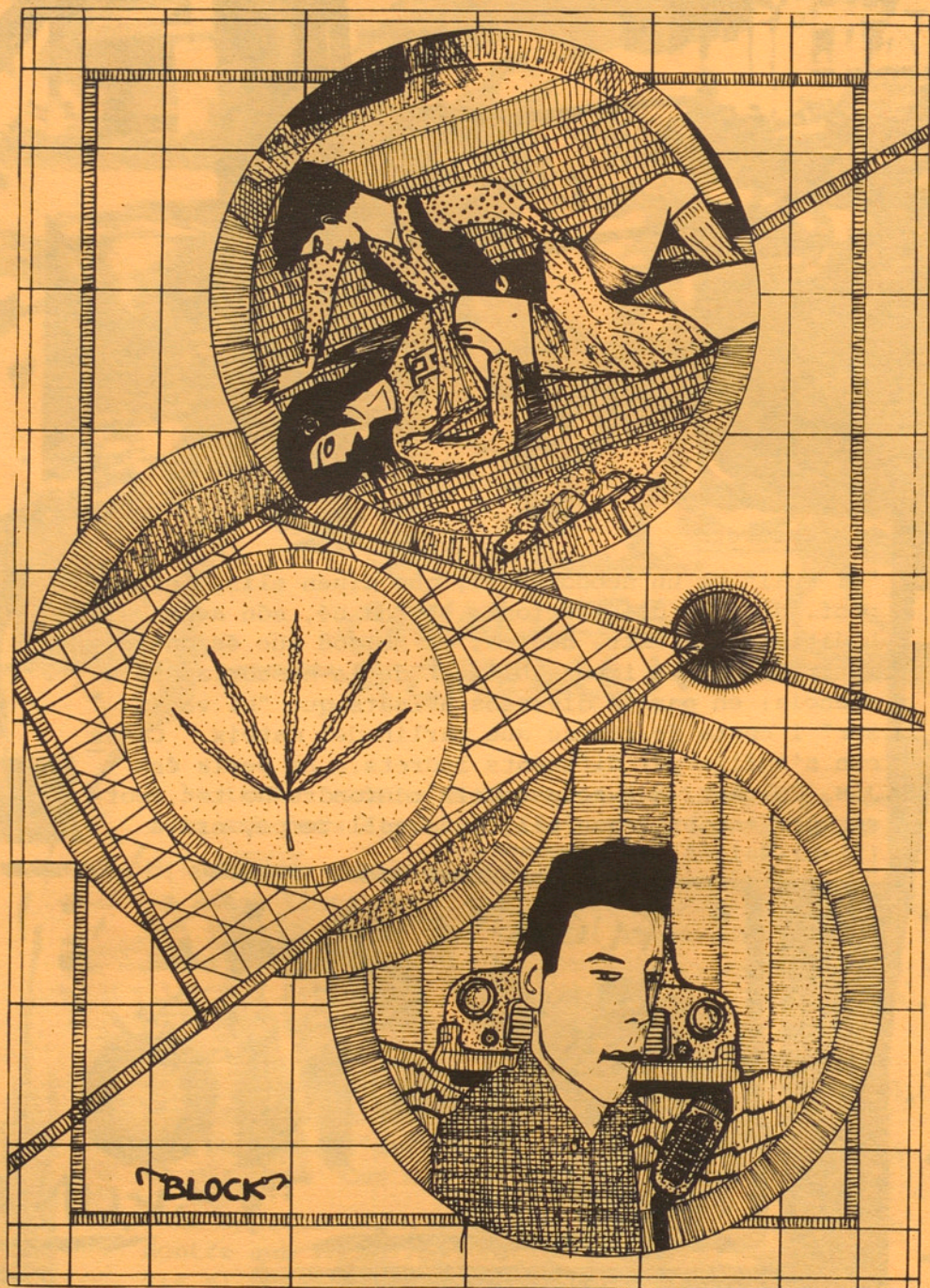

Professorets

"El Full" és un hebdomadari, que diuen ells, fet per prof. d'Univ. de Barcelona. Força bé, són avisats. L'últim és un extra dedicat al Maig68 que és una demostració de la impossibilitat de la història com a ciència: en parlen diversos avisats que "hi van/m ser" i costa de creure que parlin del mateix. Cada cun s'enfila per diferents indrets. La perla és J.M. Colomer, que aconsegueix confondre-ho tot, potser per encobrir que ell, en aquell temps, era a l'anti-Maig68.

A V I S A T S !!!   contacteu amb N Y A C A !!!

Aquest número, que és de prova, és un senyal per a trobar-nos, els avisats.

Per entrar en contacte amb el grup inicial escriviu a l'Apartat 760 de Barcelona, o a Ràdio PICA (Apartat 9242) o a l'Amagatotis (c/ de la Llebre, 6 Barcelona-2) o passeu-hi.

V O L E M:

- Històries sintètiques (10 ratlles, per exemple)
- Lletres de rock.
- Historietes (no digueu "comics" -no és d'avisats-) i si poden ser a mida, millor.
- Dibuixos
- Cròniques de viatges.
- Informació de concerts i mogudes en general i en particular (des de l'octubre intentarem sortir mensualment)

- AH! NO ens apallisseu amb parides!!!

SIGUEU AVISATS!!

- Qui pregunta què és avisat.....no ho és.
- "Un avisat val per dos". Si algú es passa i pregunta: ... i dos avisats?, se li contesta: "No ho sé. Nomès sé que home (o dona) avisat/da val per dos".

* * * * *

Han fet aquest número:

- Cav. Espèrcius
- Mossèn Palanca
- l'Estel Dansaire
  (amb una arracada de plàstic)
- Dolça Tanagra
- Mau Estruc
- Grègor Samsa
- Bernat Xinxola
- Pere Vallerí
- Jony/Jeny Cornèlius
- l'Enfant terrible de la Rambla
- El príncep Granota

- i mooolts, però que mooolts més!!

PREGÀRIA

Bell àngel del foscant,
penombra clara
del somni, que t'ajoques tot d'un vol
a l'espona del son vacil·lant
en la cambra de dol
i estens entorn del llit una mampara...
així que, suaument, vas davallant
les coses com em parlen al voltant!
com crema l'alimara
del pujol!
-la calç i el sofre, penya i atzavara-.
La rit va sospirant
dessota l'aleteig del vent que para
la carrossa del sol,
i és prop, pertot, la teva llum que amara
el meu pregat consol.
Bell àngel del foscant,
embolca'm com abans en el bressol,
quan t'era amic i contra el meu pit t'abraçava
i era poruc d'aquell desert trespòl
i era enyorós de tota cosa avara.
Si com d'infant
t'emmirallessis ara,
celística, en el plany del reguerol...!
(La teva nina blava,
guspirejant, seria dedins l'aigua que es dol
l'adolescent Xireia o la petita Clara,
la glassa i l'oratjol).

I com recorda encara
la teva veu ardent la meua veu malalta
quan, tot gronxant-me, em deies per fer venir el repòs:

-Malastre et lluu d'amor a cada galta,
mes l'aura va trenant-te el cabell ros.
Si abastes l'estrella més alta
sembla-la après al terròs
i creix en mi. Jo sóc entre la runa
el cor abandonat que pica el corb,
jo sóc la plenitud, el clar de lluna
per al captaire i l'orb...-

De l'erm no va granar la rossa espiga,
amunt, amunt, no he garbellat l'or nou,
i tot glatint per una o altra amiga
veig esbalçar-me al pou.

Àngel d'amor, acull-me al flanc del pit,
sota les teves ales,
i torna'm al bressol aquesta nit.
Oh, sóc molt vell, molt vell, i vull morir al capçal de les escales
de l'Infinit!

Abril
JOANSAUHOLL '63

RADIO PICA (EMISSORA INSTITUCIONAL)

88 mhz FM

Selecció setmanal dels programes més destacats.

Emissions: De dilluns a divendres, de 12 del migdia a 7 del matí,
Diumenges, de 9 del vespre a 10 del matí.

DILLUNS

De les 12 del migdia a les 6 de la tarda - MÚSICA INTEMPORAL (CLÀSSICA)

8.15 vespre: "ESCUCHA Y NO HUYAS" (Selecció musical de la dècada
60-70 i la millor música rock actual de la Península)

10 nit: "CRÓNICA DE NEW YORK" (Programa quinzenal dedicat a
l'actualitat musical a Nova York, pel nostre corresponçal als Estats Units)

DIMARTS

De les 12 del migdia a les 6 de la tarda - MÚSICA INTEMPORAL (CLÀSSICA)

7.30 vespre: "LA OREJA ABIERTA" (Dedicat a les editorres discogràfiques
independents d'arreu del món)

10 nit: "NOCHE DE ZOMBIES" (Espai de música punk inèdita, amb
la traducció dels textos de les cançons)

DIMECRES

De les 12 del migdia a les 6 de la tarda - MÚSICA INTEMPORAL (CLÀSSICA)

8.15 vespre: "TENSIO-RELAX" (Programa de música contemporània)

DIJOUS

De les 12 del migdia a les 6 de la tarda - MÚSICA INTEMPORAL (CLÀSSICA)

10 nit: "LOS SILENCIOS DE LA RADIO" (Espai de música inconneguda,
especialment electrònica, de països com Austràlia, Hongria, Japó,
Finlàndia, etcètera)

DIVENDRES

De les 12 del migdia a les 6 de la tarda - MÚSICA INTEMPORAL (CLÀSSICA)

7.30 vespre: "LA HORA DEL BLUES" (Programa especialitzat en blues)

9 nit: "BARCELONA ROCK" (Música rock actual no editada a la Península)

11 nit: "EL SHOW DE MISTER ROCK AND ROLL" (el genuf Rock and Roll,
amb gotes d'humor)

DIUMENGE

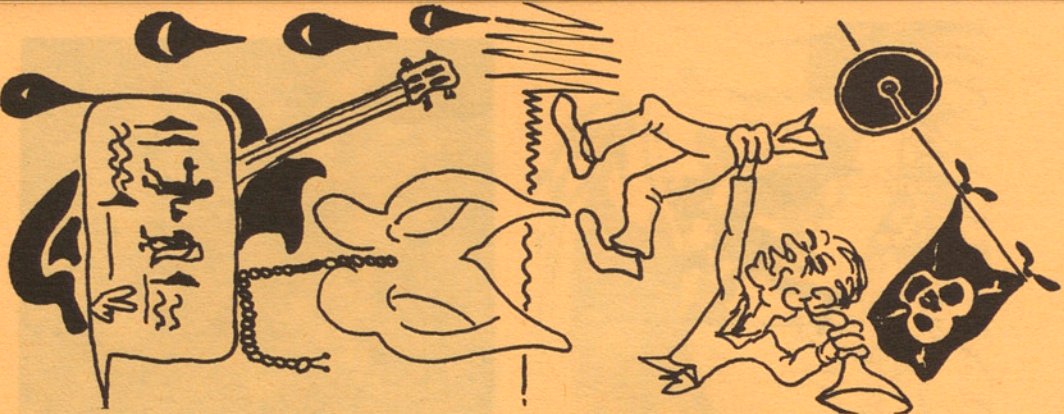
10.15 nit: "BEATLEMANIA" (Dedicat a la discografia "pirata" i
inèdita dels Beatles)

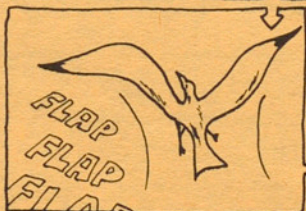
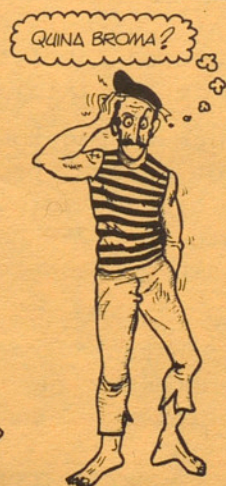
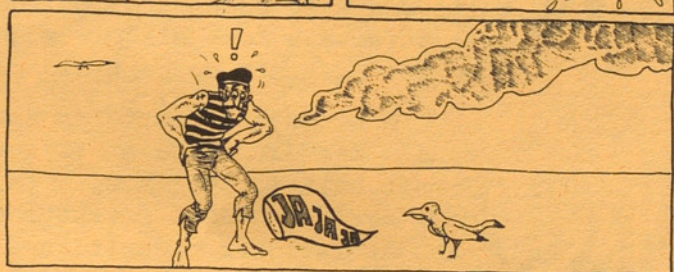
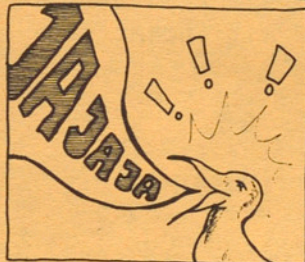
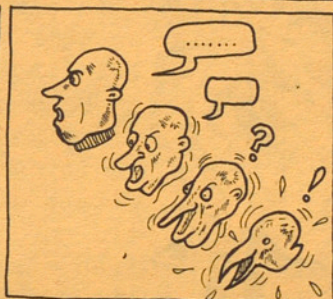
11.30 nit: "INFORME SEMANAL" (Entrevistes i informació dels
grups musicals que han actuat durant la setmana a Barcelona, i
els artistes relacionats amb teatre, cinema, arts plàstiques, d'actualitat)

12.30 nit: "JAZZ A RADIO PICA" (Espai dedicat al jazz)

1.30 matindrada: "COMENTARIS GRÀFICOS" (Anàlisi del món de
la imatge: grafisme, pintura, vídeo, fotografia, etcètera)

Ràdio PICA - P.O. Box 9242 - BARCELONA

QUE ETS DE LA BROMA ?

S'ha constituït a Barcelona el Centre de Documentació LETÍCIA VINARÓZ, dedicat a investigar la cultura autòctona, recopilar i difondre les cultures ètniques exteriors, classificar i conservar tot el material comunicacio-nal que hi ha i el que hi haurà, sigui quin sigui el suport (paper, metall, cinta, vídeo), a la difusió periòdica de materials propis i de pròxims per tots els canals existents, l'intercanvi constant amb els altres Centres de Documentació d'arreu del món, l'organitza-ció fixa d'activitats (concerts, conferències, audicions...) i l'atenció constant a les acti-vitats d'avançada en el camp musical i artístic en general concretada en les publicacions i en els activitats del Centre, i a facilitar l'accés a la documentació i a les activitats esmentades a tots els ciutadans mitjançant di-versos sistemes de participació.

L'acció del Centre és absolutament orien-tada a l'evolució dels mitjans d'expressió (=cultura), i, per tant, a la transformació de l'actitud social envers les noves tendèn-cies artístiques, científiques i tècniques.

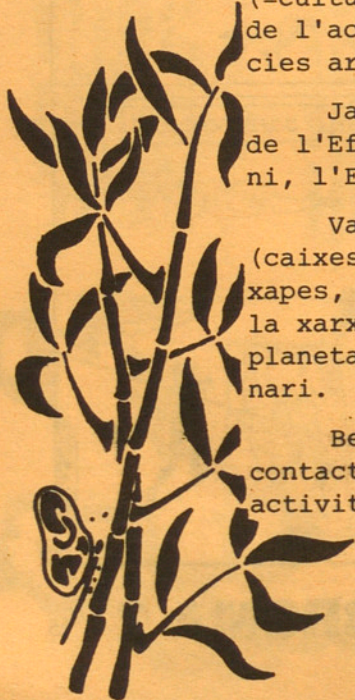
Ja era hora! Ja tenim el Banc de Dades de l'Efímer, el Museu Estrictament Contempora-ni, l'Epicentre de les Iniciatives Actuals!!!

Val a dir que el bagatge de material (caixes plenes de papers, programes, adhesius, xapes, piles de cintes, fotos mai vistes) i la xarxa de contactes (250 homòlegs en tot el planeta terra) amb què compten, és extraordi-nari.

Ben aviat donaran adreça i telèfon per contactar. El setembre que ve comencen les activitats. Estigueu a l'aguait.

Maria ICONA i Jordi IMATGE

QUE SONI QUE SONI QUE SONI QUE SONI QUE SO

*****

"ULTRATRUITA", una colla de gent que passa de moltes coses, que no de totes, ens ha visitat. Amb el seu nou single estrenat suara, hem conviscut un parell de porros i quatre cigalons que déu n'hi donaria el que convingués.

No són uns punks gaire convençuts. No els agraden les etiquetes. Passen dels rics, dels burgesos i dels ideologistes. Aimen la ciutat, l'asfalt i tota la imatgeria urbana. El METRO, l'underground i els còmics. S'afaiten les aixelles i la cara. El cap sembla a mida d'en Raspall RUC-RUC....

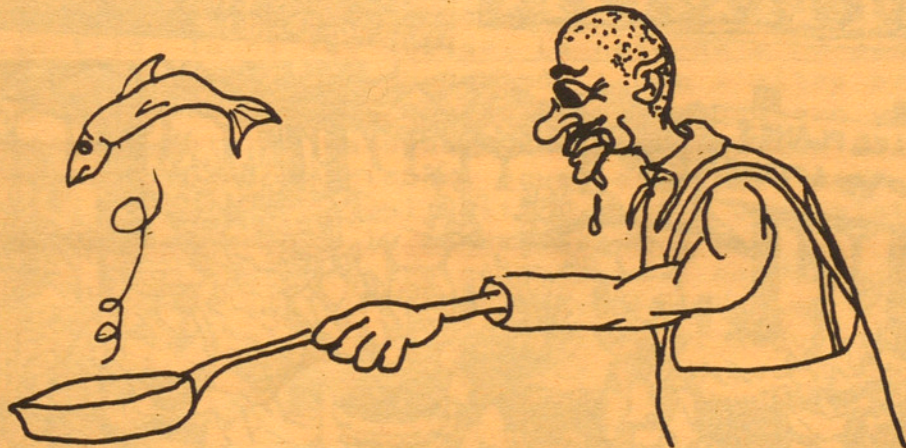
"M'Agrada de ser una barjaula", de les Vulpas, els sembla una perfecta collonada. Publicitat gratis. No renunciem, quan convé, a sentir un disc de Mozart o una sardana de Juli Garreta. Són del Barça, no els molen els cubates i sí que els agrada la cervesa. Es caguen en déus i profetes i volen viure al moment.

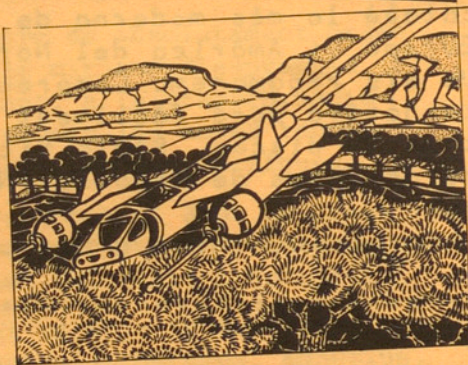
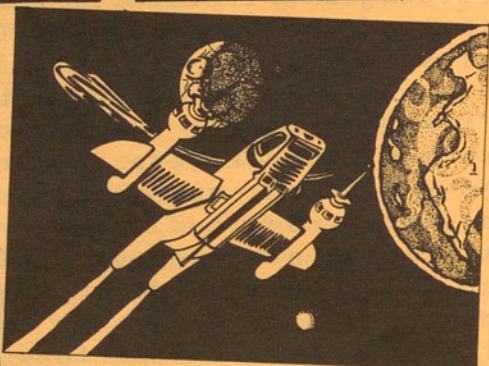
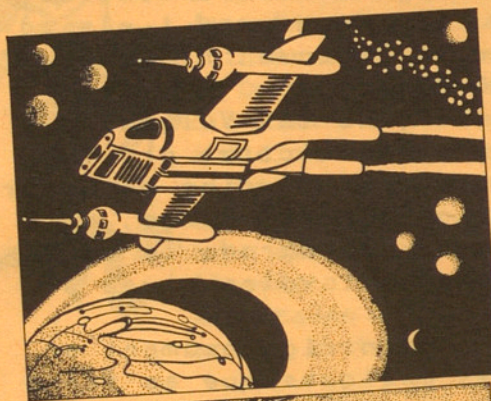
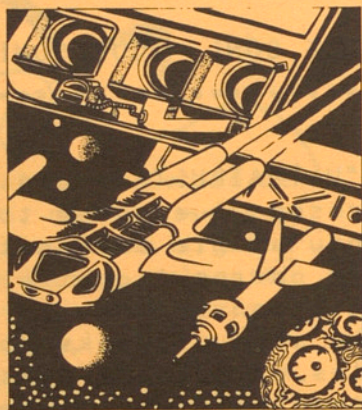
I el que és més important: canten rigorosament en català la més moderna de les músiques que es fan a Europa i Amèrica del Nord.

Us els recomanem. Compreu el seu disc, d'edició alternativa però fàcilment localitzable a la vostra casa de discos. Ràdio Pica ja l'ha emès un parell de dotzenes de vegades. No patirem gens, us ho asseguro.

Enhorabona, amics d'Ultratruita....

*****

Tenien els seus llavis vertigens prepucials. Vermells i sucosos, el melindro s'hi entretenia d'allò més i els ous prenen lúcides rectificacions a cada xucadeta que n'eixia.

-Es que jo, si no follo, no em diverteixo...

Ho va dir sense mala intenció, però l'altre no s'ho féu repetir: canvià de llavis, ara amb borbolls - pelosos, amb la creativa mucositat de mel i sang fe rotge. Gustosament, com qui se les heu amb una collita del setanta, prenia les divines mels mentre el mandró se li enfilava amunt, amunt....

La cambra semblava un sac de gemecs. Follia de plers diversos i un encant irresistible...Afrodisíaca mixtura que s'havien pres, podien estar-se cardant fins ben bé mitja dotzena de cleques...

Aleshores sonà el timbre de la porta. Només un petit instant, i sentiren com s'obria la porta. Aii Entrava algú, semblava, per les petjades, una persona de pes: el seu marit, el cornut... Aii

- Hola, nena, sóc en Victooooorri . Ho digue amb aquell accent tan característic de la Plana de Vic. Ella estava horroritzada. Ell havia aconseguit arronsar la cigala a ran de cul. Els ous ni se li veien. D'una revolada es ficà a l'armari, bo i prenent, com va poguer, la roba. Es deixà els calçotets, per cert que estaven cagats...

La típica solució d'urgència. Ella tremolava de por. En Victooooorr, en veure-la en pilotes i quasi eixerancada, s'abaixà prestosament pantalons i calçotets. Li mostra afectuosament la minga, i, descapullant-la, la hi feu xuclar. La noia no s'ho pensà. Li prengué els ous amb una mà, i amb l'altra prenia el cigalonet del seu marit. La seva boca era una font inesgotable de plaer. En Víctor ni tan sols no s'havia tret l'americana, aquella sarapastrosa i repel.lent peça de mal vestir, i duia una maleteta d"executive man" a la mà esquerra.

Aviat se'n va anar. Era molt feble i no durava més del que ella volia. El feu anar a la dutxa. S'hi resistia, però al final accedí. Ella li hagué de prometre que li donaria permís per deixar-se donar pel cul pel porter de baix.

Feia dues hores que en Victooooor era a la dutxa i la parella infidel ja portava rebentades la mitja dotzena de cleques que anunciava el prospecte de la afrodisíaca potinga que s'havien pres. Raudament ell tocà el dos. Demà hi tornarem!

En Victoooooor sortí de la piscina amb cara de gallina remullada. Li etzibà que li semblava haver sentit unes veus gens femenines, però ella li tustà el cul, gros com un sofà, i, amanyagant-lo pels darreres se li esvaïren els dubtes. Intentà de tornar a cardar una mica però l'aigua de la dutxa l'havia deixat per vell. Suant com un manobra de Sagunto, se n'anà a veure el porter de l'escala. Tot foren joies i encaixament de mans. Al cap d'una estona, cigales i culs s'encaixonaven com cerveses a la capsa. La porteria semblava un sac de gemecs. Mentre, ella s'havia estat monsturbant amb el telèfon de la dutxa. La impotència del seu marit la posava a cent, frenàtica.

I així va passar el dia, i, demà, tornem-hi que no ha estat res...

(continuarà...)

"ELS NOSTROS CLASSICS"

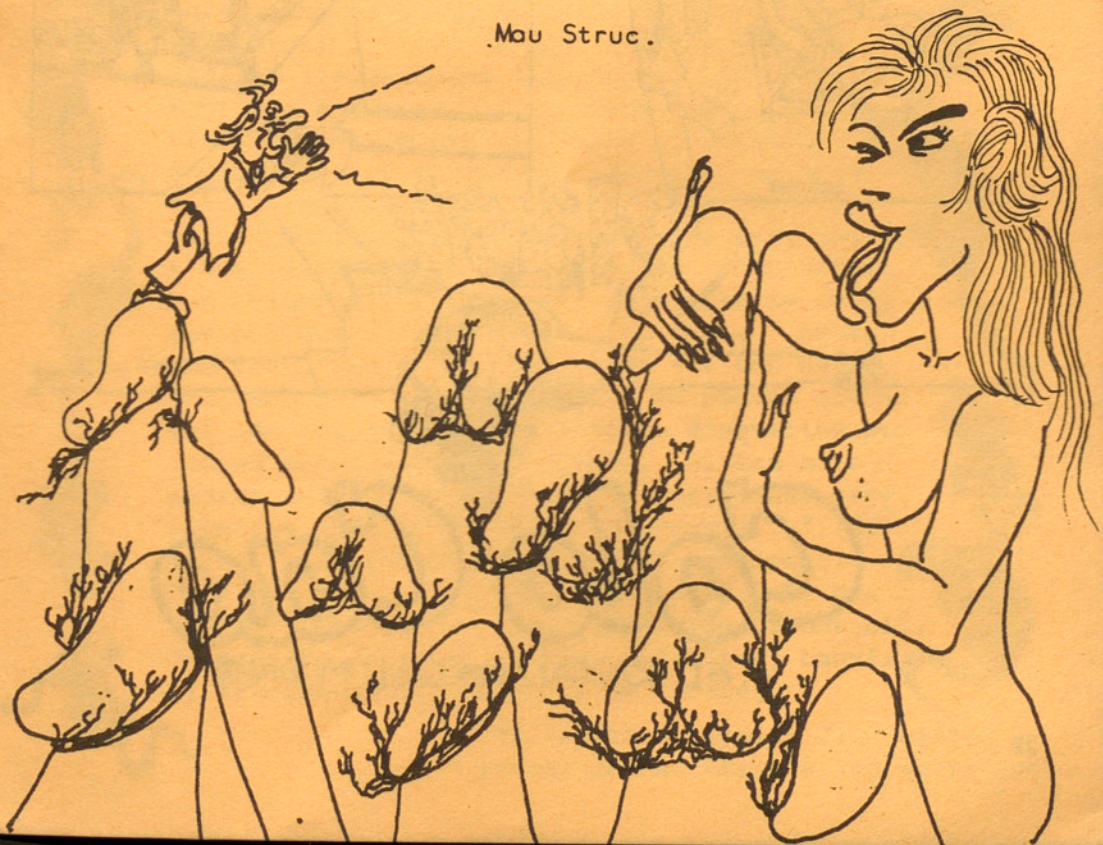
Vates retro, satagnòs...

Agatha

A Carles Riva, with love, molto love.

Agatha, t'evocaré els setze anys amb un crit de follia,
tu amb el teu pit, lleial, rei de candors innocents;
Pel teu record, se'm dreça, feliç de pit exaltada,
amb el teu morb absolut, noble i antic com el meu...
EROS revifat, desdenyós de les altres alumnes
que van al Montserrat, folia classe rient!!!,
verge del gran asfalt, tu vetlles, dolça motllura,
pel despistat, que per tu es veu orientat al seu rumb;
Pel Mau strugat que entre arbredes fosques sospira
súbitament, oh, l'encís, oh! ets orgasmal amb un deix
entre els teus pits de grans fruits que demanen sandunga,
rics pel que han filat i com la lluna tar purs.

Mau Struc.

Colo' Cao

«L KAKAU — DEL MONO»

El Professor Durrell Kensington, conegut metrònim nordamericà, en una d'aquelles converses que manteníem al peu d'una figuera, em confessà, tot parlant de l'apasionant tema "El metropolità barceloní i la seva nova imatge New Weawe" el següent:

"Sí, estimat amic, sí. Això del New Weawe és una cosa que no us convé, als catalans. És un nou intent del neoconsumisme USA per envair els mercats aliens. Us posaré l'exemple de les rates: Per què ara les rates, tan polides elles, prefereixen els caus miserables de les antigues estacions bastides per esquelets de ferro? No hi havíeu pensat, oi? (Aquí, el professor fa un sospir). En canvi, d'aquelles estacions de color blau o rosa que les Autoritats ens atorguen, no volen ni sentir-ne parlar! Pobres animalets! En èpoques més obscures -que sens dubte recordareu- els populars anàveu a agafar el transport públic subterrani i vèieu la rajola blanca de les andanes lleugerament descolorida per una brutícia oportuna. I si teníeu sort, a la via, aflorava entre els rails el caparronet d'algun gentil rosegador. Eixerit, es movia discret saltironejant per la grava, les travesses de fusta (ara ja les fan de pòrtland) i els paquets de "Ducados" buits (pocs gastaven "Vinston", aleshores). Així que no em direu pas que no han canviat les coses. Avui, amb tant "New Weawe" tot ha de ser tan net i brillant que, si no, no val. No podrem gustar mai més els delicats equilibris d'aquelles bestioles sobre el camí de ferro. Ni tan sols podrem delectar-nos amb llurs arriscades experiències amunt i avall de les parets..." (Mig acluca els ulls però de seguida continua). "Tot és ordre, estilització i neons. És que no li fa fàstic?". (Quan el professor Durrell, després de posar-se poètic, emfatitza, canvia el tractament de "vós" pel de "vosté").

Per la transcripció: J.B. corresponsal de Mau Struc a les amèriques).

NIVKA

TONI C. V.
FERZANI P.T.
MURIA M.

XALOC, D. L. B. 26920 #3